Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 5. joulukuuta 2023
(OR. en)

16378/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0171(COD)

TRANS 578
MAR 162
CODEC 2399
OMI 89
IA 349
DROIPEN 178
ENV 1449

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	16107/23 + COR 1
Kom:n asiak. nro:	10119/23 + ADD 1
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista, annetun direktiivin 2005/35/EY muuttamisesta – *Yleisnäkemys*

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä neuvoston 3991. istunnossaan 4. joulukuuta 2023 hyväksymä *yleisnäkemys* asiakohdassa mainitusta ehdotuksesta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista, annetun direktiivin 2005/35/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

[1] EUVL C …
[2] EUVL C …

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin meripolitiikan tavoitteena on turvallisuuden ja ympäristönsuojelun korkea taso. Se voidaan saavuttaa noudattamalla kansainvälisiä yleissopimuksia, säännöstöjä ja päätöslauselmia samalla, kun säilytetään Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukainen merenkulun vapaus.

(2) Aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa, jäljempänä ’Marpol 73/78 -yleissopimus’, määrätään paitsi yleisistä kielloista, jotka koskevat aluksista mereen tyhjennettäviä päästöjä, myös ehdoista, joiden nojalla tiettyjä aineita voidaan tyhjentää meriympäristöön. Marpol 73/78 -yleissopimukseen sisältyy poikkeuksia sen liitteisiin kuuluvien ympäristöä pilaavien aineiden päästöihin, joita ei pidetä säännösten rikkomisena tiettyjen edellytysten täyttyessä. Liitteissä ei vapauteta tapauksia, joissa vahingosta vastuussa oleva taho on toiminut joko aikomuksenaan aiheuttaa vahinkoa tai piittaamattomasti tietäen, että vahinko todennäköisesti seuraisi. Tässä direktiivissä viitataan säännösten rikkomisiin ja sovellettaviin poikkeuksiin, jotka sisältyvät Marpol 73/78 -yleissopimukseen.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/35/EY[3] antamisen jälkeen Marpol 73/78 -yleissopimukseen ja sen liitteisiin on tehty merkittäviä muutoksia, joilla on otettu käyttöön tiukempia normeja ja kieltoja aluksista mereen tyhjennettävien aineiden osalta. Nämä muutokset ja direktiivin 2005/35/EY täytäntöönpanosta saadut kokemukset olisi otettava huomioon.

[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/883[4] varmistetaan, että jäte toimitetaan unionin satamiin, joissa se kerätään riittäviin satamassa oleviin vastaanottolaitteisiin. Direktiivin 2005/35/EY ohella direktiivin (EU) 2019/883 täytäntöönpano on keskeinen väline alusten aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisessä. Jotta voidaan varmistaa tehokas, yhdennetty ja johdonmukainen valvontajärjestelmä suhteessa direktiivin (EU) 2019/883 säännöksiin, jotka koskevat jätteen toimittamista satamissa oleviin vastaanottolaitteisiin, direktiiviä 2005/35/EY olisi muutettava siten, että sen soveltamisala ulotetaan koskemaan Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteet IV–VI, jotta aluksia estettäisiin laittomasti tyhjentämästä saastuttavia aineita mereen sen sijaan, että aineet toimitettaisiin satamissa oleviin vastaanottolaitteisiin direktiivin (EU) 2019/883 säännösten mukaisesti.

(5) Direktiivin (EU) 2019/883 soveltamisala ei kata Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitettä III, koska pakattuja tavaroita ei luokitella jätteeksi, minkä vuoksi niitä ei yleensä toimiteta satamissa oleviin vastaanottolaitteisiin. Ei kuitenkaan voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että pakattuja haitallisia aineita tyhjennetään laittomasti mereen. Edellä esitetyn perusteella direktiivin 2005/35/EY soveltamisalaa olisi laajennettava kattamaan myös Marpol 73/78 -yleissopimuksen liite III. Vastaavasti haitallisten aineiden tyhjentäminen mereen olisi kiellettävä direktiivin 2005/35/EY nojalla, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että se oli tarpeen aluksen turvallisuuden varmistamiseksi tai ihmishenkien pelastamiseksi merellä. Tässä direktiivissä tarkoitetut päästöt eivät sisällä jätteen ja muun mereen laskemisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1972 tehdyn Lontoon yleissopimuksen ja sen vuoden 1996 pöytäkirjan mukaista jätteen mereen laskemista.

[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/883, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, aluksilta peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitetuista satamassa olevista vastaanottolaitteista, direktiivin 2010/65/EU muuttamisesta ja direktiivin 2000/59/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 116).

(6) Marpol 73/78 -yleissopimuksen 2 artiklassa olevaan tyhjentämisen määritelmään sisältyvät myös alusten päästöt. Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä VI käsitellään alusten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemistä. Liitteessä VI ja sitä vastaavissa pakokaasujen puhdistusjärjestelmiä koskevissa IMO:n ohjeissa (päätöslauselma MEPC.340 (77)) sallitaan pakokaasujen puhdistusjärjestelmien käyttö aluksissa vaihtoehtoisena vaatimustenmukaisuusmenetelmänä rikkioksidipäästöjen (SO_x) vähentämiseksi. Liitteessä VI säännellään pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämiä kieltämällä niiden tyhjentäminen mereen ja vaatimalla niiden toimittamista riittäviin satamissa oleviin vastaanottolaitteisiin (kun kyseessä ovat suljetun kierron järjestelmistä peräisin olevat jäämät). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/802[5] saatetaan kansainväliset SO_x-normit osaksi unionin lainsäädäntöä, kun taas direktiivillä (EU) 2019/883 varmistetaan, että pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämät toimitetaan satamissa oleviin vastaanottolaitteisiin. Koska pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämät aiheuttavat meriympäristön pilaantumista, direktiivissä 2005/35/EY säädettyjä seuraamuksia olisi sovellettava myös tällaisten aineiden laittomiin päästöihin.

(6 a) Sekä kiertokirjeessä MEPC.1/Circ.899 että päätöslauselmassa MEPC.340(77) määritellyt ”poistovedet” voitaisiin poistaa suoraan laidan yli, jos ne ovat pakokaasujen puhdistusjärjestelmiä koskevissa ohjeissa vahvistettujen poistoveden laatukriteerien mukaisia. Pakokaasujen puhdistusjärjestelmistä peräisin olevat poistovedet voivat kuitenkin vaikuttaa ekosysteemiin, vaikka ne ovat Marpol 73/78 -yleissopimuksen mukaisia. Tässä tapauksessa jäsenvaltio voi asettaa rajoituksia, jotka voivat perustua IMO:n laatimiin ja meriympäristön suojelukomitean suosittelemiin ohjeisiin sisältyviä riskien ja vaikutusten arviointimenetelmiä käyttäen tehtyihin arvioihin. Kyseisessä tapauksessa ”poistovedet” voivat aiheuttaa meriympäristön pilaantumista, ja laittomien päästöjen tapauksessa olisi sovellettava direktiivissä 2005/35/EY säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ottaen asianmukaisesti huomioon kiertokirje MEPC.1/Circ.883/Rev.1.

---

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (kodifikaatio) (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58).

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2023/xxxx[6] varmistetaan ympäristörikosten yhteiset määritelmät ja mahdollisuus määrätä varoittavia, tehokkaita ja oikeasuhteisia rikosoikeudellisia seuraamuksia vakavista ympäristörikoksista. Direktiiviä 2005/35/EY muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/123/EY[7], jolla otettiin käyttöön rikosoikeudellisia seuraamuksia tietyistä direktiivin 2005/35/EY rikkomisista, joiden olisi nyt kuuluttava direktiivin (EU) 2023/xxxx soveltamisalaan. Sen vuoksi direktiivin 2005/35/EY säännökset, jotka on lisätty tai korvattu direktiivillä 2009/123/EY, olisi poistettava direktiivistä 2005/35/EY.

(8) Hallinnolliset seuraamukset, jotka otettiin käyttöön direktiivin 2005/35/EY saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, eivät saisi rajoittaa direktiivin (EU) 2023/xxxx soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista koskeviin rikoksiin sovellettavan hallinto- ja rikosoikeudellisen täytäntöönpanon soveltamisala selkeästi kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita toteuttamasta tiukempia kansainvälisen oikeuden mukaisia toimenpiteitä säätämällä hallinnollisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Kun jäsenvaltiot soveltavat kansallista lakia, jolla direktiivi 2005/35/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, niiden olisi varmistettava, että rikosoikeudellisten tai hallinnollisten seuraamusten määräämisessä noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita, kaksoisrangaistavuuden kielto mukaan lukien, ottaen soveltuvin osin asianmukaisesti huomioon saastuttaja maksaa -periaate.

---

6 EUVL L xxxx.

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/123/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista annetun direktiivin 2005/35/EY muuttamisesta (EUVL L 280, 27.10.2009, s. 52).

(9) Direktiivissä 2005/35/EY säädettyjä seuraamuksia olisi vahvistettava varmistamalla hallinnollisten seuraamusten johdonmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa. Jotta alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista koskevista rikoksista määrättävien seuraamusten pelotevaikutusta voitaisiin vahvistaa, näiden hallinnollisten seuraamusten olisi oltava vähintään sakkoja, jotka määrätään aluksesta vastaavalle yhtiölle, mikäli vastuun on katsottu kuuluvan yhtiölle. Jäsenvaltiot voivat myös määrätä sakkoja muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jos niiden katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta. Tässä yhteydessä aluksesta vastaavalla yhtiöllä tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteenharjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, joka on varustamolta ottanut vastuulleen aluksen toiminnan alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön, jäljempänä ’ISM-säännöstö’[8], mukaisesti, joka on pantu täytäntöön unionin oikeudessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 336/2006[9]. Direktiivissä 2005/35/EY olisi tunnustettava, että rekisteröity omistaja voi siirtää aluksen hallinnoinnin muulle taholle, jota olisi sen jälkeen pidettävä ensisijaisesti vastuussa ISM-säännöstön mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanosta, jotta voidaan välttää ympäristövahingot tai varmistaa, että aluksen toiminnasta vastaa pätevä henkilöstö. Päätös sovellettavan rikosoikeudellisen tai hallinnollisen seuraamuksen tehokkaimmasta tyypistä kuuluu edelleen jäsenvaltion toimivaltaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sovellettavan unionin lainsäädännön soveltamista. Rikosoikeudellisten seuraamusten osalta jäsenvaltio noudattaa direktiivissä (EU) 2023/xxxx eli tarkistetussa ympäristörikosdirektiivissä säädettyjä velvoitteita. Tämän mukaisesti tämä direktiivi koskee ainoastaan hallinnollisia seuraamuksia eikä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti nostettuja rikosoikeudellisia menettelyjä.

---

8 Alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskeva kansainvälinen turvallisuusjohtamissäännöstö, jonka Kansainvälinen merenkulkujärjestö hyväksyi 4. marraskuuta 1993 annetulla yleiskokouksen päätöslauselmalla A.741(18), sellaisena kuin se on muutettuna.

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 336/2006, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 1).

(9 a) Koska hallinnollisia seuraamuksia koskevan vaatimuksen noudattaminen ei ole joissain jäsenvaltioissa mahdollista kansallisen perustuslain vuoksi, jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin hallinnollisia seuraamuksia koskevia säännöksiä siten, että sakot panee vireille toimivaltainen viranomainen ja asettaa toimivaltainen kansallisen tuomioistuin ottaen samalla huomion tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten tarve. Kuitenkin viitattaessa tämän direktiivin mukaisiin hallinnollisiin seuraamuksiin kyseiset jäsenvaltiot soveltavat seuraamuksia kansallisen oikeusjärjestelmänsä mukaisella tavalla.

(9 b) Sääntöjenvastaisuuksia ja tietoja voisi tulla esiin direktiivin 2009/16/EY mukaisen satamavalvontaviranomaisen suorittaman tarkastuksen yhteydessä, kun tarkastus on pakollinen tai aikataulutettu. Sääntöjenvastaisuuksia voitaisiin havaita myös direktiivissä (EU) 2019/883 edellytetyn aluksella syntyvän jätteen toimituksen tai sitä koskevan ilmoituksen osalta tai pakokaasujen puhdistusjärjestelmien käyttöä päästönvähentämismenetelminä koskevien direktiivin (EU) 2016/802 liitteessä II vahvistettujen kriteerien noudattamatta jättämisen osalta sekä direktiivissä 2002/59/EY säädettyjen menettelyjen kautta aluksen mahdollisesta laittomasta päästöstä saatujen tietojen osalta, mukaan lukien näyttö tai perusteltu oletus öljypäästöistä tai muista jäsenvaltiolle ilmoitetuista Marpol 73/78 -yleissopimuksen rikkomisista tai aluksen päällikön ilmoittama vaaratilanne tai onnettomuus.

(10) Kansallisten hallinto- ja oikeusviranomaisten olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat määrittäessään saastuttajalle määrättävien seuraamusten tasoa. Kun otetaan huomioon direktiivin 2005/35/EY soveltamisalaan kuuluvien ympäristöä pilaavien aineiden moninaisuus ja se, että seuraamuksia on tärkeää soveltaa johdonmukaisesti koko unionissa säännellyn käyttäytymisen rajat ylittävän luonteen vuoksi, seuraamustasojen lähentämistä ja tehokkuutta voitaisiin edistää käymällä vaihtoa erilaisten ympäristöä pilaavien aineiden päästöistä määrättävien seuraamusten soveltamiskriteereistä.

(11) Jos jäsenvaltio epäilee, että sen satamassa tai rannikon ulkopuolella sijaitsevassa ulkosatamassa vapaaehtoisesti oleva alus on syyllistynyt laittomaan päästöön, olosuhteiden selvittämiseksi olisi suoritettava asianmukainen tarkastus. Jotta jäsenvaltiot voisivat täyttää direktiivin 2005/35/EY mukaiset velvoitteensa tarkastaa tällaiset alukset, direktiivin 2005/35/EY liitteessä I esitetään ohjeellinen luettelo sääntöjenvastaisuuksista ja tiedoista, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi tapauskohtaisesti otettava huomioon määrittäessään, olisiko alusta pidettävä epäilyttävänä.

(12) Yhteistyötä koskevat liitännäistoimenpiteet ja jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet eivät ole tähän mennessä olleet riittäviä, jotta olisi voitu tehdä kattava analyysi siitä, määrätäänkö saastuttajille tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia, tai siitä, ovatko komission saatavilla olevat tiedot riittäviä direktiivin 2005/35/EY täytäntöönpanon seurantaa varten. Direktiivin 2005/35/EY tehokkaan ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi tietojen ja kokemusten vaihtoa olisi helpotettava tiiviimmällä yhteistyöllä, ja samalla olisi varmistettava, että komission saatavilla on riittävät tiedot, jotta direktiivin 2005/35/EY täytäntöönpanoa voidaan seurata asianmukaisesti.

(13) Nykyistä satelliittipohjaista CleanSeaNet-palvelua, joka ilmoittaa jäsenvaltioiden viranomaisille mahdollisista laittomista päästöistä, olisi kehitettävä siten, että siihen sisällytetään tiedot myös direktiivin 2005/35/EY soveltamisalaan kuuluvista muista ympäristöä pilaavista aineista. Tiedot, jotka liittyvät direktiivin 2005/35/EY mukaisesti jäsenvaltioiden ilmoittamiin mahdollisiin tai todellisiin päästöihin ja muihin unionin meriturvallisuustietokantoihin, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/59/EY[10] perustettuun unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmään, jäljempänä 'SafeSeaNet', ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/16/EY[11] perustettuun tarkastustietokantaan, jäljempänä 'THETIS', olisi koottava ja levitettävä sähköisesti käyttäjäystävällisessä muodossa valvontaketjuun osallistuville kansallisille viranomaisille, jotta nämä voisivat reagoida ongelmiin ajoissa. Jos tällaiset tiedot liittyvät todellisiin tai mahdollisiin alukselta peräisin oleviin pakokaasujen puhdistusjärjestelmän jäämiin, ne voitaisiin jakaa automaattisesti esimerkiksi komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/253 perustettuun THETIS-moduulin, jäljempänä 'THETIS-EU', kautta, jotta jäsenvaltioita voidaan auttaa direktiivin (EU) 2016/802 säännösten mukaisesti toteutettavissa valvontatoimissa. Sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot valvovat tehokkaasti direktiivin täytäntöönpanoa, kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava CleanSeaNet-järjestelmän A-luokan hälytysten tietyn prosenttiosuuden todentaminen kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Todentamistoimiin voisi sisältyä useiden toimivaltaisten viranomaisten erilaisia toimia, kuten satelliittihavainnoinnin vertaaminen kansallisesti saatavilla oleviin lisätietoihin ja satamavaltioviranomaisen suorittamat tarkastukset. Näihin tietoihin olisi annettava pääsy myös muille tiedoista kiinnostuneille jäsenvaltioiden viranomaisille seuraavassa käyntisatamassa, rannikkovaltioissa, joihin mahdollinen päästö vaikuttaa, tai aluksen lippuvaltiossa, jotta voidaan helpottaa tehokasta ja nopeaa rajat ylittävää yhteistyötä, minimoida valvontatoimista aiheutuva hallinnollinen rasite ja lopulta tehokkaasti rangaista direktiivin 2005/35/EY säännösten rikkojia. Olisi myös edistettävä uusien teknologioiden, kuten miehittämättömien ilma-alusten, ja päätöksentekoa tukevien tekniikoiden, kuten tekoälyn, käyttöä.

---

10 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10).

11 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

(14) Aluksilta peräisin olevaa jätettä käsittelevä alaryhmä, joka perustettiin Euroopan kestävän meriliikenteen foorumin alaisuuteen ja johon kuului useita asiantuntijoita alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ja aluksilta peräisin olevan jätteen jätehuollon alalta, keskeytti työskentelynsä joulukuussa 2017 direktiiviä (EU) 2019/883 koskevien toimielinten välisten neuvottelujen käynnistymisen vuoksi. Komission olisi edelleen järjestettävä tilaisuuksia kokemusten vaihtamiseksi tämän direktiivin soveltamisesta eri puolilla unionia jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten ja asiantuntijoiden, myös yksityisen sektorin, kansalaisyhteiskunnan ja ammattiliittojen asiantuntijoiden, välillä, jotta voidaan laatia yhteiset käytännöt tämän direktiivin noudattamisen valvontaa varten.

(15) […]

(16) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tiedot, joita tarvitaan direktiivin 2005/35/EY täytäntöönpanon asianmukaisen seurannan varmistamiseksi. Hallinnollisen rasitteen rajoittamiseksi ja komission avustamiseksi jäsenvaltioiden toimittamien tietojen analysoinnissa jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tällaiset tiedot tätä varten luodun sähköisen raportointivälineen kautta. Siltä osin kuin ilmoitettavat tiedot koskevat seuraamuksia, joita on määrätty luonnollisille henkilöille tai joihin liittyy luonnollisia henkilöitä, tiedot on anonymisoitava. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen varmistamiseksi, että direktiivin 2005/35/EY mukaisesti ilmoitetut tiedot ovat vertailukelpoisia eri jäsenvaltioiden välillä ja että ne kerätään yhdenmukaisessa sähköisessä muodossa ja yhdenmukaistettua menettelyä noudattaen. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[12] mukaisesti.

(16 a) On tiedossa, että tiettyjen ympäristöä pilaavien aineiden päästöjen havaitsemiseksi ja todentamiseksi lähteellä ja todisteiden keräämiseksi näiltä osin on saatavilla rajallisesti teknologiaa. Nämä rajoitteet olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden toimesta tapahtuvassa tämän direktiivin täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa.

---

[12] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(17) Auttaakseen jäsenvaltioita kehittämään valmiuksiaan, jotta kansalliset hallinto- ja oikeusviranomaiset voivat tehokkaasti panna direktiivin 2005/35/EY täytäntöön, komission olisi tehokkaiden, kustannustehokkaiden ja kohdennettujen täytäntöönpanotoimien helpottamiseksi annettava jäsenvaltioille ohjausta ja koulutusta muun muassa havaitsemista, todentamista ja todisteiden keräämistä koskevista parhaista menetelmistä ja käytännöistä, Marpol 73/78 -yleissopimuksen asiaa koskevasta sääntelykehityksestä sekä teknologisesta kehityksestä, kuten uusista digitaalisista välineistä.

(18) Yleisen tietoisuuden lisäämiseksi alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja ympäristönsuojelun parantamiseksi jäsenvaltioiden toimittamat tiedot direktiivin 2005/35/EY soveltamisesta olisi asetettava julkisesti saataville unionin laajuisen yleiskatsauksen kautta ja niihin olisi sisällytettävä direktiivin 2005/35/EY liitteessä II luetellut tiedot. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY[13] pyritään takaamaan jäsenvaltioiden oikeus ympäristötiedon saantiin tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) mukaisesti, jossa unioni on osapuolena. Komission olisi suojattava jäsenvaltioiden saamien tietojen luottamuksellisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2003/4/EY säännösten soveltamista.

(19) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/1937[14] vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat unionin oikeuden, myös direktiivin 2005/35/EY, rikkomisista ilmoittamista ja rikkomisista ilmoittavien henkilöiden suojelusta. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että direktiivin (EU) 2019/1937 soveltamisalaan kuuluva laivaväki, joka ilmoittaa todellisista tai mahdollisista laittomista päästöistä, saa suojelua. Direktiivin (EU) 2019/1937 mukaisten kansallisella tasolla säänneltyjen ilmoituskanavien lisäksi komission olisi asetettava saataville keskitetty ulkoinen sähköinen kanava, jonka kautta voidaan ilmoittaa todellisista tai mahdollisista laittomista päästöistä, ja välitettävä vastaanotetut ilmoitukset asianomaisille jäsenvaltioille, joiden olisi sen jälkeen käsiteltävä nämä ilmoitukset direktiivin (EU) 2019/1937 mukaisesti, myös ilmoituksen

---

[13] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

vastaanottoilmoituksen, asianmukaisen palautteen ja jatkotoimien osalta. Tällä direktiivillä ei saisi rajoittaa henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön eikä etenkään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725[15] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679[16] soveltamista. Komission olisi varmistettava, että ilmoittavien henkilöiden henkilöllisyyden luottamuksellisuus suojataan, tarvittaessa myös rajoittamalla tiettyjen asianosaisten, kuten sellaisten henkilöiden, joiden on ilmoituksessa yksilöity osallistuneen mahdolliseen laittomaan päästöön, tietosuojaoikeuksien käyttöä asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan 1 kohdan c ja h alakohdan ja 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti siinä määrin ja niin kauan kuin se on tarpeen, jotta voidaan puuttua yrityksiin estää ilmoittaminen tai estää, haitata tai hidastaa jatkotoimia, kuten tutkintaa, ja puuttua yrityksiin selvittää ilmoittavien henkilöiden henkilöllisyys ja jotta voidaan ehkäistä tällaista toimintaa. Tällaisissa rajoituksissa olisi noudatettava keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia, ja niiden olisi oltava demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömiä ja oikeasuhteisia toimenpiteitä unionin tai jäsenvaltion yleisen edun mukaisten tärkeiden tavoitteiden ja/tai rekisteröidyn tai muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien suojelun turvaamiseksi.

(20) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut asiasta lausunnon [xx xx 2023][17].

(21) IMO:ssa käydään parhaillaan keskusteluja kansainvälisen merenkulun uusista ympäristöongelmista, jotka aiheuttavat sekä veden että ilman pilaantumista. Keskustelut voivat johtaa uusiin Marpol 73/78 -määräyksiin. Tulevassa uudelleentarkastelussa olisi arvioitava mahdollisuutta muuttaa direktiivin 2005/35/EY soveltamisalaa, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, tehokas ja toimiva valvontajärjestelmä ja määrätä varoittavia seuraamuksia.

---

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

17 EUVL C xxxx.

(21 a) Jäsenvaltiot, joilla ei ole suoraa pääsyä merelle tai satamiin, eivät voi soveltaa tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä kyseisistä maantieteellisistä syistä. Jotta kyseisille jäsenvaltioille ei aiheutettaisi kohtuutonta hallinnollista rasitetta, niitä ei pitäisi velvoittaa saattamaan tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panemaan niitä täytäntöön.

(22) Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, koska direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laittomista päästöistä voi aiheutua rajat ylittäviä vahinkoja ja koska tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia tällaisista päästöistä ei ole saatavilla kaikkialla unionissa. Suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi nämä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(23) Direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, mukaan lukien henkilötietojen suoja, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate sekä kielto syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta. Tällä direktiivillä pyritään varmistamaan, että kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioitetaan täysin, ja se olisi pantava täytäntöön tämän mukaisesti.

(24) Direktiivi 2005/35/EY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2005/35/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/35/EY seuraavasti:

1) Korvataan nimi seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta annettujen kansainvälisten normien täytäntöönpanosta ja pilaamisrikoksista määrättävistä hallinnollisista seuraamuksista”;

2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tarkoitus

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on saattaa alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista koskevat kansainväliset normit osaksi unionin lainsäädäntöä ja varmistaa, että ympäristöä pilaavien aineiden laittomista päästöistä vastuussa oleville tahoille määrätään varoittavia, tehokkaita ja oikeasuhteisia hallinnollisia seuraamuksia, jotta parannetaan merenkulun turvallisuutta ja meriympäristön suojelua alusten aiheuttamalta ympäristön pilaantumiselta.

2. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita toteuttamasta tiukempia kansainvälisen oikeuden mukaisia toimenpiteitä säätämällä hallinnollisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.”;

3) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ’Marpol 73/78 -yleissopimuksella’ alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta, siihen liittyviä vuosien 1978 ja 1997 pöytäkirjoja, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;

2. ’ympäristöä pilaavilla aineilla’ aineita, jotka kuuluvat Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteen I (öljy), liitteen II (irtolastina kuljetettavat haitalliset nestemäiset aineet), liitteen III (pakattuina meritse kuljetettavat haitalliset aineet), liitteen IV (aluksista tuleva käymäläjätevesi) ja liitteen V (aluksista tuleva kiinteä jäte) piiriin, sekä pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämiä;

3. ’pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämillä’ mitä tahansa ainetta, joka on poistettu pesuvedestä tai tyhjennysvedestä käsittelyjärjestelmällä, tai poistovettä, joka ei täytä päästön määritelmää, taikka muita pakokaasujen puhdistusjärjestelmän jäämiä, jotka on poistettu sellaisen Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä VI olevassa 4 säännössä määritellyn päästönvähentämismenetelmän seurauksena, jota käytetään vaihtoehtoisena päästönvähentämismenetelmänä Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä VI olevassa 14 säännössä vahvistetuille normeille, ottaen huomioon IMO:n laatimat ohjeet;

3 a. ’päästöllä’ miten tahansa aiheutunutta Marpol 73/78 -yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettua päästämistä aluksesta;

4. ’aluksella’ minkälaista tahansa meriympäristössä toimivaa merialusta sen lippuvaltiosta riippumatta, mukaan lukien kantosiipialukset, ilmatyynyalukset, veden alla käytettävät alukset ja kelluvat alukset;

5. ’oikeushenkilöllä’ oikeussubjektia, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, lukuun ottamatta valtioita itseään tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä;

6. ’yhtiöllä’ aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteenharjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnoista aluksen omistajalta.”;

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Säännösten rikkomiset ja poikkeukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöä pilaavien aineiden päästöjä mille tahansa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle alueelle pidetään säännösten rikkomisena, paitsi jos kyseessä ovat

a) Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä I säännellyt ympäristöä pilaavat aineet ja päästö täyttävät kyseisessä liitteessä I olevassa 15, 34, 4.1, 4.2 tai 4.3 säännössä ja polaarisilla vesialueilla liikennöiviin aluksiin sovellettavan kansainvälisen säännöstön, jäljempänä ’polaarikoodi’, II-A osan 1.1.1 jaksossa asetetut edellytykset;

b) Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä II säännellyt ympäristöä pilaavat aineet ja päästö täyttävät kyseisessä liitteessä II olevassa 13, 3.1.1, 3.1.2 tai 3.1.3 säännössä ja polaarikoodin II-A osan 2.1 jaksossa asetetut edellytykset;

c) Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä III säännellyt ympäristöä pilaavat aineet ja päästö täyttävät kyseisessä liitteessä III olevassa 8.1 säännössä asetetut edellytykset;

d) Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä IV säännellyt ympäristöä pilaavat aineet ja päästö täyttävät kyseisessä liitteessä IV olevassa 3, 11.1 ja 11.3 säännössä ja polaarikoodin II-A osan 4.2 jaksossa asetetut edellytykset;

e) Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä V säännellyt ympäristöä pilaavat aineet ja päästö täyttävät kyseisessä liitteessä V olevassa 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2 ja 7 säännössä ja polaarikoodin II-A osan 5.2 jaksossa asetetut edellytykset; sekä

f) pakokaasujen puhdistusjärjestelmien jäämät ja päästö täyttävät Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteessä VI olevassa 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 ja 3.1.2 säännössä asetetut edellytykset ottaen huomioon IMO:n laatimat ohjeet, mukaan lukien päätöslauselma MEPC.340(77) sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiö tai tahot, joiden voidaan katsoa olevan vastuussa 1 kohdassa tarkoitetusta säännösten rikkomisesta, saatetaan teosta vastuuseen.

3. […]";

5) Kumotaan 5 artikla;

6) Kumotaan 5 a artikla;

7) Kumotaan 5 b artikla;

7 a) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos sääntöjenvastaisuudet tai saadut tiedot antavat aihetta epäillä, että jäsenvaltion satamassa tai rannikon ulkopuolella sijaitsevassa ulkosatamassa vapaaehtoisesti oleva alus on syyllistynyt tai syyllistyy ympäristöä pilaavien aineiden päästöön 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle alueelle, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että tämän johdosta suoritetaan asianmukainen tarkastus tai muu asianmukainen toimi jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ottaen huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) hyväksymät asiaan liittyvät ohjeet.";

8) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Tämän direktiivin liitteessä I on ohjeellinen luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista sääntöjenvastaisuuksista ja tiedoista, jotka voivat antaa aihetta 1 kohdassa tarkoitettuun tarkastukseen.";

9) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Hallinnolliset seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on 1 artiklassa säädetyn ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti säädettävä tämän direktiivin 4 artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättävien hallinnollisten seuraamusten järjestelmästä ja varmistettava, että seuraamuksia sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin (EU) 2023/xxxx[18] mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita. Säädettyjen hallinnollisten seuraamusten on oltava varoittavia, tehokkaita ja oikeasuhteisia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin, jotka on otettu käyttöön saatettaessa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä, sisältyy sakkoja, joita määrätään yhtiölle säännösten rikkomisen tapahtuessa, jos yhtiön on katsottu olevan tästä vastuussa. Jäsenvaltiot voivat myös määrätä sakkoja muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, kun niiden katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta.

3. […]

4. Jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista seuraamuksista, tätä artiklaa voidaan soveltaa niin, että seuraamukset, mukaan lukien 2 kohdassa esitetyt sakot, panee vireille toimivaltainen viranomainen ja ne määrää toimivaltainen kansallinen tuomioistuin siten, että samalla varmistetaan, että nämä oikeussuojakeinot ovat tehokkaita ja niillä on vastaava vaikutus kuin toimivaltaisten viranomaisten määräämillä hallinnollisilla sakoilla. Tämän kohdan mukaisesti määrättyjen seuraamusten on joka tapauksessa oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla antamansa kansalliset säännökset viimeistään [PÄIVÄMÄÄRÄ] ja niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoslaeista tai muutoksista viipymättä.”;

[18] EUVL L xxxx.

10) Kumotaan 8 a artikla;

11) Kumotaan 8 b artikla;

12) Kumotaan 8 c artikla;

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”8 d artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittäessään hallinnollisen seuraamuksen tyyppiä ja tasoa sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan 8 artiklan mukaisesti vastuussa 4 artiklassa tarkoitetusta rikkomuksesta, toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon kaikki rikkomukseen liittyvät merkitykselliset seikat, mukaan lukien muun muassa seuraavat:

   a) päästön luonne, vakavuus ja kesto;

   b) […]

   c) päästön ympäristölle tai ihmisten terveydelle aiheuttamat vahingot;

   d) vastuussa olevan henkilön taloudellinen valmius;

   e) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön saama tai odotettavissa oleva taloudellinen hyöty;

   f) vastuussa olevan henkilön toteuttamat toimenpiteet päästön estämiseksi tai sen vaikutusten lieventämiseksi;

   g) vastuussa olevan henkilön yhteistyö toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mukaan lukien toimet, joilla pyritään kiertämään tai estämään toimivaltaisen viranomaisen suorittama asianmukainen tarkastus tai muu tutkinta; sekä

   h) vastuussa olevan henkilön mahdolliset aiemmat rikkomukset, joissa on kyse alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta.

2. […]”;

14) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Tietojen ja kokemusten vaihtaminen

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltiot ja komissio tekevät tietojenvaihtoa koskevaa yhteistyötä direktiivin 2002/59/EY[19] 22 a artiklan 3 kohdassa ja liitteessä III säädetyn unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmän (SafeSeaNet) pohjalta, jotta voidaan saavuttaa seuraavat tavoitteet:

   a) parannetaan tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon edellyttämiä tietoja, erityisesti tällä direktiivillä perustetun eurooppalaisen satelliittipohjaisen pilaantumisen paikannuspalvelun (CleanSeaNet) ja muiden asiaankuuluvien raportointimekanismien avulla, jotta voidaan kehittää luotettavia menetelmiä ympäristöä pilaavien aineiden jäljittämiseksi merellä;

   b) kehitetään ja toteutetaan asianmukainen valvonta- ja seurantajärjestelmä, jossa yhdistetään a alakohdan mukaiset tiedot SafeSeaNet-järjestelmässä ja muissa unionin tietokannoissa ja välineissä komission toimesta jäsenvaltioiden saatavilla oleviin tietoihin, jotta helpotetaan ympäristöä pilaavia aineita päästävien alusten varhaista tunnistamista ja seurantaa kansallisten viranomaisten toteuttamien valvontatoimien optimoimiseksi;

   c) hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla a ja b alakohdan mukaisia tietoja ja jäsenvaltioiden 10 a artiklan mukaisesti ilmoittamia tietoja, jotta helpotetaan tällaisten tietojen saatavuutta ja vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission kanssa; sekä

[19] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10).

d) varmistetaan kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, että toimivaltaiset viranomaiset todentavat jäsenvaltioiden valmiuksien mukaisesti tietyn prosenttiosuuden CleanSeaNetin tekemistä A-luokan hälytyksistä, jolloin todentamisella tarkoitetaan kaikkia jatkotoimenpiteitä, joihin toimivaltaiset viranomaiset ryhtyvät CleanSeaNetin tekemän hälytyksen johdosta sen määrittämiseksi, koskeeko kyseinen hälytys laitonta päästöä. Kyseinen prosenttiosuus on annettava komissiolle ennakkoon tiedoksi.

2. […]";

15) Lisätään artiklat seuraavasti:

"10 a artikla

Raportointi

1. Komissio perustaa sähköisen raportointivälineen, jonka avulla jäsenvaltiot ja komissio voivat kerätä ja vaihtaa tietoja tässä direktiivissä säädetyn valvontajärjestelmän täytäntöönpanosta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimista ilmoitetaan 1 kohdassa tarkoitetun sähköisen raportointivälineen kautta seuraavat tiedot hallinto- ja tapauksen mukaan oikeudellisten menettelyjen päätyttyä:

a) tiedot siitä, millaisiin jatkotoimiin toimivaltaiset viranomaiset ovat ryhtyneet CleanSeaNetin tekemän hälytyksen seurauksena, mahdollisimman pian siitä, kun jatkotoimet on saatu päätökseen, tai syyt siihen, miksi jatkotoimia ei ole toteutettu;

b) tiedot 6 artiklan mukaisesti tehdyistä tarkastuksista mahdollisimman pian siitä, kun tarkastukset on saatu päätökseen;

c) tiedot 7 artiklan mukaisesti toteutetuista toimista mahdollisimman pian siitä, kun kyseiset toimet on saatu päätökseen; sekä

d) tiedot tämän direktiivin mukaisesti määrätyistä seuraamuksista, joihin ei määräaikaan mennessä ole haettu muutosta tai jotka ovat muutoin lopullisia ja täytäntöönpanokelpoisia, ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta edellisen kalenterivuoden aikana määrättyjen seuraamusten osalta. Siltä osin kuin seuraamuksia koskevat tiedot sisältävät henkilötietoja, tällaiset tiedot on anonymisoitava.

3. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi 13 artiklassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamismenettelystä, mukaan lukien ilmoitettavien tietojen tyypit.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viranomaiset, joilla on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuun raportointivälineeseen.

10 b artikla

Koulutus

Komissio helpottaa jäsenvaltion pyynnöstä valmiuksien kehittämistä tarjoamalla koulutusta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten havaitsemisesta, todentamisesta ja valvonnasta vastaaville viranomaisille.

10 c artikla

Tietojen julkistaminen

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön soveltamista komissio asettaa julkisesti saataville jäsenvaltioiden 10 a artiklan mukaisesti ilmoittamiin tietoihin perustuvan ja säännöllisesti päivitettävän unionin laajuisen yleiskatsauksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja sen noudattamisen valvonnasta tarvittaessa hallinto- ja oikeudellisten menettelyjen päätyttyä. Yleiskatsaukseen voidaan sisällyttää tämän direktiivin liitteessä II luetellut tiedot.

2. Komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä saatujen tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2003/4/EY[20] soveltamista.

10 d artikla

Mahdollisista rikkomisista ilmoittavien henkilöiden ja tietojen suojelu

1. Komissio kehittää verkossa toimivan luottamuksellisen ulkoisen ilmoituskanavan ja ylläpitää sitä direktiivissä (EU) 2019/1937[21] tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamiseksi tämän direktiivin mahdollisista rikkomisista ja välittää tällaiset ilmoitukset edelleen asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaanottavat 1 kohdassa tarkoitetun kanavan kautta tehdyt ilmoitukset tämän direktiivin rikkomisesta, antavat ilmoituksista palautetta ja toteuttavat niihin liittyviä jatkotoimia direktiivin (EU) 2019/1937 mukaisesti.

---

[20] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

[21] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

3. Komissio voi asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan 1 kohdan c ja h alakohdan sekä 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti rajoittaa asetuksen (EU) 2018/1725[22] 14–22, 35 ja 36 artiklan sekä 4 artiklan soveltamista sellaisen rekisteröidyn osalta, joka on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kanavan kautta tehdyn ilmoituksen asianosainen tai joka mainitaan ilmoituksessa ja joka ei ole ilmoituksen tehnyt rekisteröity. Tätä rajoitusta voidaan soveltaa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen, jotta jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen.”;

16) Kumotaan 11 artikla;

17) Kumotaan 12 artikla;

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tätä direktiiviä viimeistään [*julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on viiden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä*]. Arvioinnin on perustuttava ainakin seuraaviin seikkoihin:

   a) kokemukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta; sekä

   b) jäsenvaltioiden 10 a artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot ja 10 c artiklan mukaisesti annettu unionin laajuinen yleiskatsaus.

2. Osana uudelleentarkastelua komissio arvioi mahdollisuutta muuttaa tarvittaessa tämän direktiivin soveltamisalaa ottaen huomioon alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevat uudet tai päivitetyt kansainväliset normit, jollei Marpol 73/78 -yleissopimuksen nykyisistä ja tulevista määräyksistä muuta johdu.”;

---

[22] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

19) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2099/2002[23] 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011[24] tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän artiklaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ja asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklaa.”;

20) Kumotaan 14 artikla;

21) Kumotaan 15 artikla;

21 a) Lisätään 16 artiklaan kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot, joilla ei ole suoraa pääsyä merelle tai joilla ei ole satamia, eivät ole velvollisia saattamaan tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan niitä täytäntöön.”;

22) Kumotaan liite;

---

[23] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2099/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta sekä meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien asetusten muuttamisesta (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1).

[24] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

23) Lisätään tämän direktiivin liitteessä I oleva teksti liitteeksi I;

24) Lisätään tämän direktiivin liitteessä II oleva teksti liitteeksi II.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava viimeistään *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on neljän vuoden [48 kuukauden] kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta]* tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joilla ei ole suoraa pääsyä merelle tai joilla ei ole satamia, eivät ole velvollisia saattamaan tämän direktiivin 1 artiklan 7 a ja 8 kohdan säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan niitä täytäntöön.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Direktiivin 2009/123/EY soveltaminen

Direktiivi 2005/35/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/123/EY[25], sitoo edelleen jäsenvaltioita, joita direktiivi (EU) 2023/xxxx ei sido, direktiivin 2005/35/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/123/EY, mukaisesti rikoksiksi katsottavien rikkomusten ja niitä vastaavien seuraamusten osalta.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*

---

25 EUVL L 280, 27.10.2009, s. 52.

EI-TYHJENTÄVÄ LUETTELO 6 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA SÄÄNTÖJENVASTAISUUKSISTA JA TIEDOISTA

(1) Sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät öljypäiväkirjaan ja muihin asiaankuuluviin päiväkirjoihin tai muihin direktiivin 2009/16/EY[26] mukaisissa tarkastuksissa havaittuihin mahdollisiin päästöihin liittyviin puutteisiin, jotka joko asianomainen jäsenvaltio tai toinen jäsenvaltio tai satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan (Pariisin yhteisymmärryspöytäkirja) allekirjoittanut valtio on todennut aluksen aiemmassa käyntisatamassa.

(2) Sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät aluksella syntyvän jätteen toimittamiseen tai siitä ilmoittamiseen direktiivin (EU) 2019/883[27] mukaisesti ja jotka tapahtuivat joko asianomaisessa jäsenvaltiossa tai aluksen aiemman käyntisataman jäsenvaltiossa.

(3) Sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät sellaisten päästönvähentämismenetelminä käytettävien pakokaasujen puhdistusjärjestelmien käyttöä koskevien kriteerien noudattamatta jättämiseen, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/802[28] liitteessä II ja joissa viitataan päätöslauselmassa MEPC.184(59) esitettyihin pakokaasujen puhdistusjärjestelmiä koskeviin vuoden 2009 suuntaviivoihin, sellaisena kuin ne on korvattu päätöslauselmalla MEPC.340(77) vuonna 2021.

(4) Kaikki toiselta jäsenvaltiolta saadut tiedot, jotka liittyvät aluksen mahdolliseen laittomaan päästöön ja jotka on saatu direktiivissä 2002/59/EY[29] säädettyjen menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien todisteet, jotka osoittavat tai joiden perusteella on perusteltua olettaa, että alus on tahallisesti päästänyt öljyä mereen tai muulla tavoin rikkonut Marpol 73/78 -yleissopimusta, mistä toisen jäsenvaltion rannikkoasema on ilmoittanut asianomaisen jäsenvaltion rannikkoasemille mainitun direktiivin 16 artiklan mukaisesti, tai että on tapahtunut vaaratilanne tai onnettomuus, josta aluksen päällikkö on ilmoittanut asianomaisen jäsenvaltion rannikkoasemille mainitun direktiivin 17 artiklan mukaisesti; tai

(5) Kaikki muut aluksen toimintaan osallistuvien henkilöiden, myös luotsien, antamat tiedot, jotka viittaavat tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden mahdolliseen rikkomiseen liittyviin sääntöjenvastaisuuksiin.

---

[26] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

[27] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/883, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, aluksilta peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitetuista satamassa olevista vastaanottolaitteista, direktiivin 2010/65/EU muuttamisesta ja direktiivin 2000/59/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 116).

[28] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (kodifikaatio) (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58).

[29] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10).

LIITTEEN LIITE II

TIEDOT, JOTKA VOIDAAN SISÄLLYTTÄÄ 10 C ARTIKLASSA TARKOITETTUUN UNIONIN LAAJUISEEN YLEISKATSAUKSEEN

(1) Direktiivin 10 c artiklan mukaisesti julkaistussa unionin laajuisessa yleiskatsauksessa voidaan esittää kustakin jäsenvaltion todentamasta ja vahvistamasta pilaantumistapahtumasta seuraavat tiedot:

a. tapahtuman päivämäärä;

b. tapahtumaan osallisena olleen aluksen tunnistetiedot;

c. pilaantumistapahtuman sijaintitiedot (leveys- ja pituusaste);

d. tarvittaessa pilaantumistapahtuman laajuus (pilaantuneen alueen pinta-ala ja pituus);

e. ympäristöä pilaavan aineen tyyppi;

f. jäsenvaltiot, joita asia koskee;

g. kuvaus pilaantumistapahtuman todentamistoimista;

h. todentamistoimien päivämäärä ja kellonaika ja todentamistoimiin käytetyt resurssit;

i. tiedot määrätystä hallinnollisesta seuraamuksesta.

(2) Direktiivin 10 c artiklan mukaisesti julkaistussa unionin laajuisessa yleiskatsauksessa voidaan esittää kustakin jäsenvaltiosta seuraavat yhdistetyt tiedot:

a. havaittujen mahdollisten CleanSeaNet-pilaantumistapahtumien lukumäärä;

b. jäsenvaltion todentamien mahdollisten CleanSeaNet-pilaantumistapahtumien lukumäärä;

c. todentamisen jälkeen vahvistettujen pilaantumistapahtumien lukumäärä (alueittain: aluevedet, talousvyöhyke, avomeri);

d. tunnistettujen rikkojien lukumäärä;

e. niiden tapausten lukumäärä, joissa on määrätty seuraamuksia.